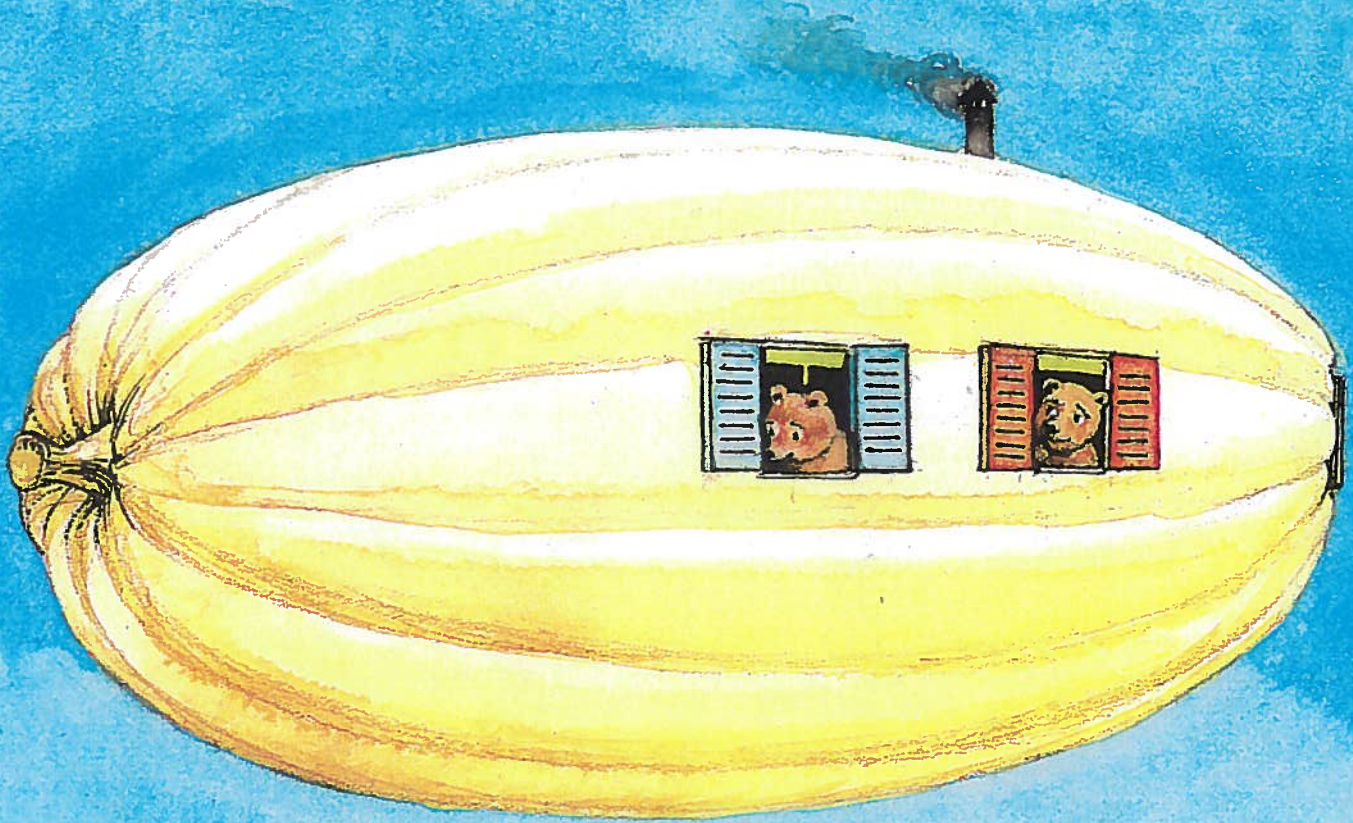

Lennart Hellsing-Svend Otto S.

Lentävä kurpitsa

WEILIN+GOOS

Pikkukarhu ja Isokarhu istuivat keittiössä syömässä päivällistä.
Ne söivät päivälliseksi muurahaisenmunia ja hunajaa.

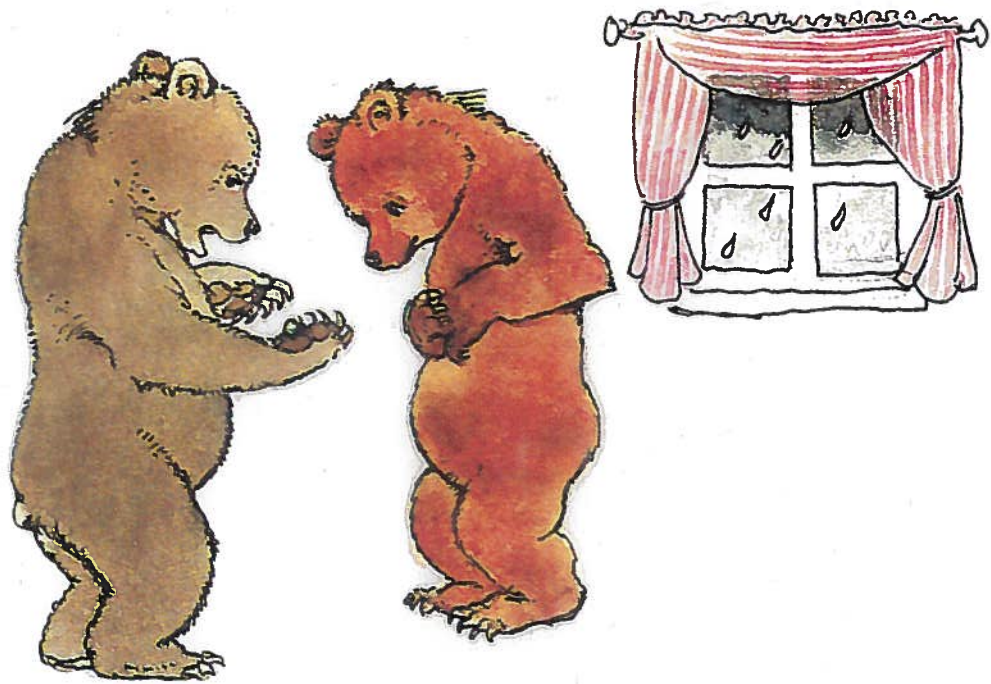

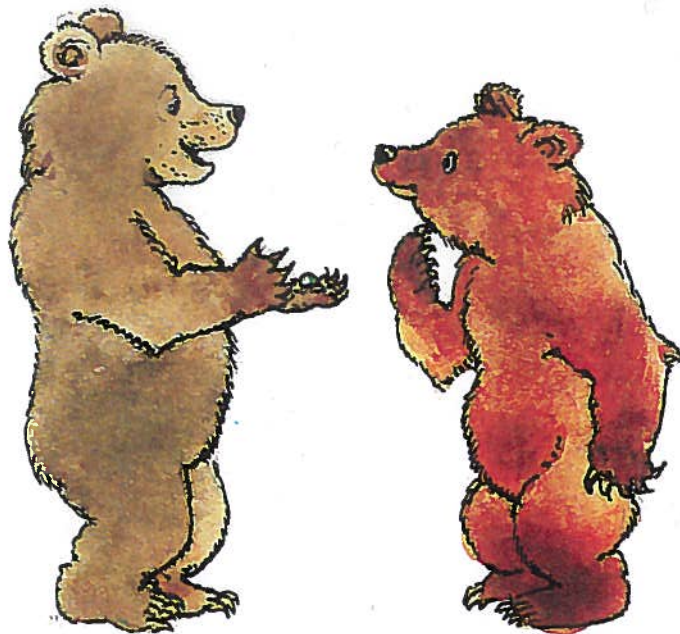
"Murrelimur", Pikkukarhu sanoi. "Mitähän törkyä minä sain suuhuni?"

"Murrelimur, annas kun katson", Isokarhu sanoi.

"Aha", Isokarhu sanoi. "Se on SIEMEN."

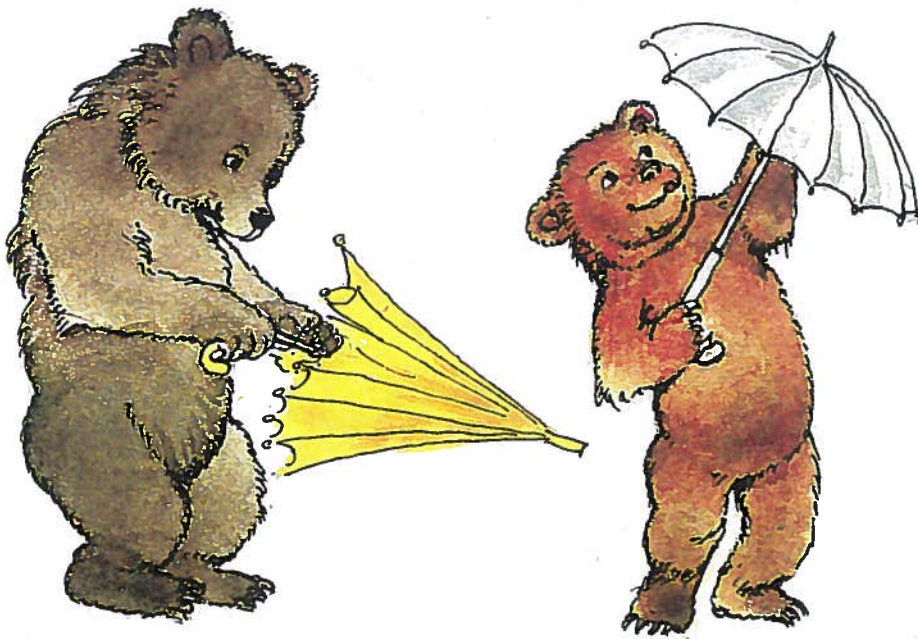
"Siemen?" sanoi Pikkukarhu. "Mikä se on?"
"Jotakin", Isokarhu sanoi. "Jos sen istuttaa maahan,
se kasvaa ja siitä tulee jotakin."
"Mitä siitä tulee?" Pikkukarhu sanoi.

"En minä tiedä", Isokarhu sanoi. "Mutta mennään puutarhaan
istuttamaan se. Sittenpä nähdään, mitä siitä tulee."

"Huh", Pikkukarhu sanoi. "Pitääkö sitä mennä mokomaan sateeseen?"
"Haetaan sateenvarjot", sanoi Isokarhu.

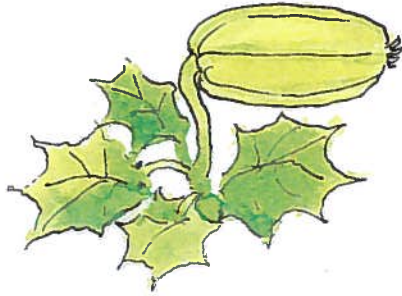
Ne hakivat sateenvarjonsa esiin. Isonkarhun sateenvarjo oli kultaa ja Pikkukarhun sateenvarjo oli hopeaa.

Viikon kuluttua siemenestä oli tullut lyhyt vihreä varsi. Varresta riippui jotakin, joka näytti pikkuiselta vihreältä herneeltä.
"Ahaa!" Pikkukarhu sanoi. "Siitä taitaa tulla musikka."
"Odotetaan vielä, niin sittenpä nähdään", sanoi Isokarhu.

Ne istuttivat siemenen keeselle puutarhaan.
Isokarhun lapio oli kulta ja
Pikkukarhun lapio oli hopeaa.
"No niin", Isokarhu sanoi. "Nyt mennään
jatkamaan päivällistä."

Kahden viikon kuluttua "mustikan raakileesta" oli tullut pitkulainen hedelmä.

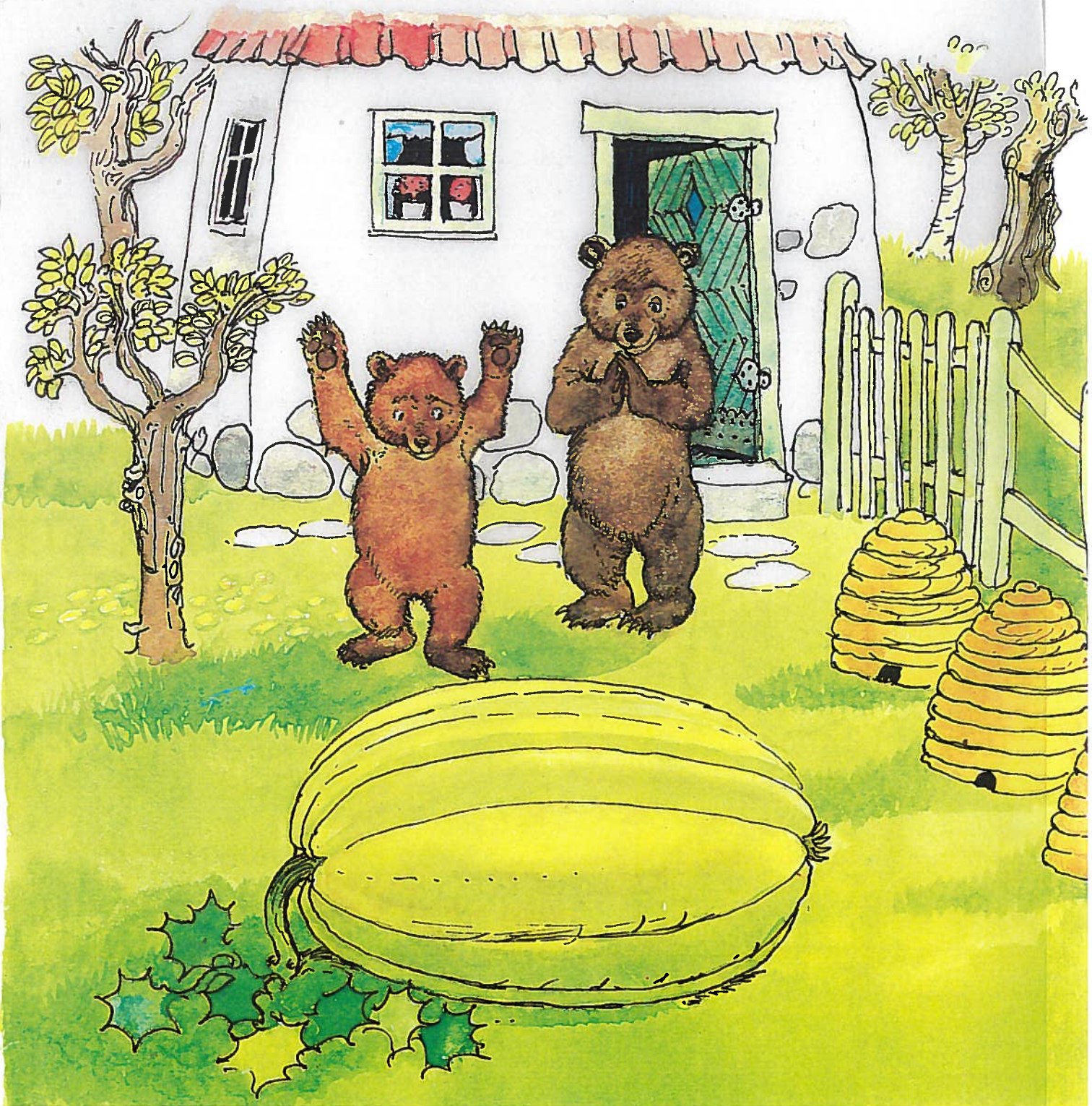
"Ahaa!" Pikkukarhu sanoi. "Siitä taitaa tulla kurkku."

"Odotetaan vielä, niin sittenpä nähdään", Isokarhu sanoi.

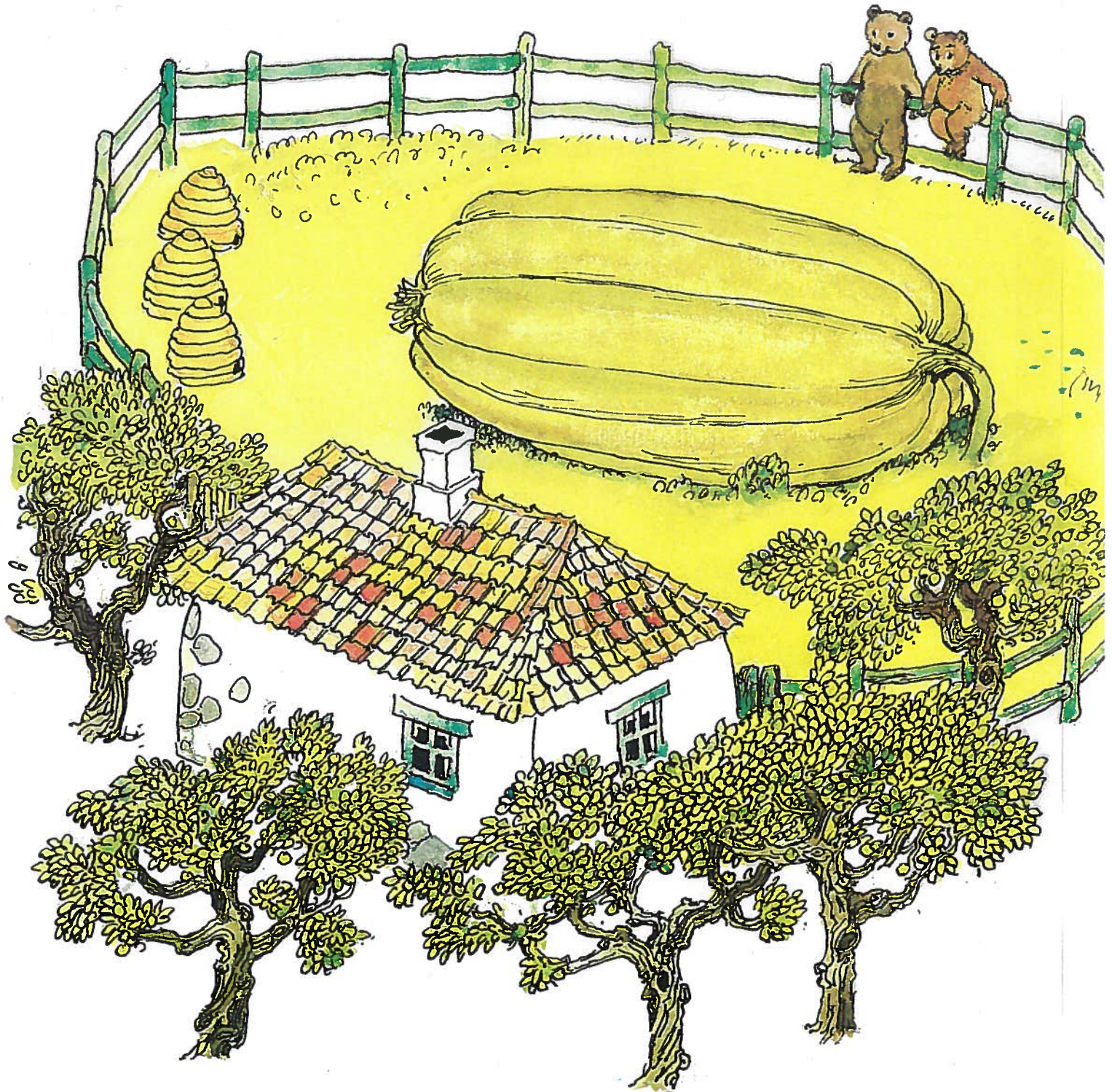
"Se saattaa kasvaa suuremmaksi."

Isokarhu oli aivan oikeassa. Hedelmä kasvoi paljon suuremmaksi.
Kolmen viikon kuluttua se oli jo suuri kuin koirankoppi.

Neljän viikon kuluttua se oli suuri kuin talo
- ainakin kuin ihan pikkuinen talo.

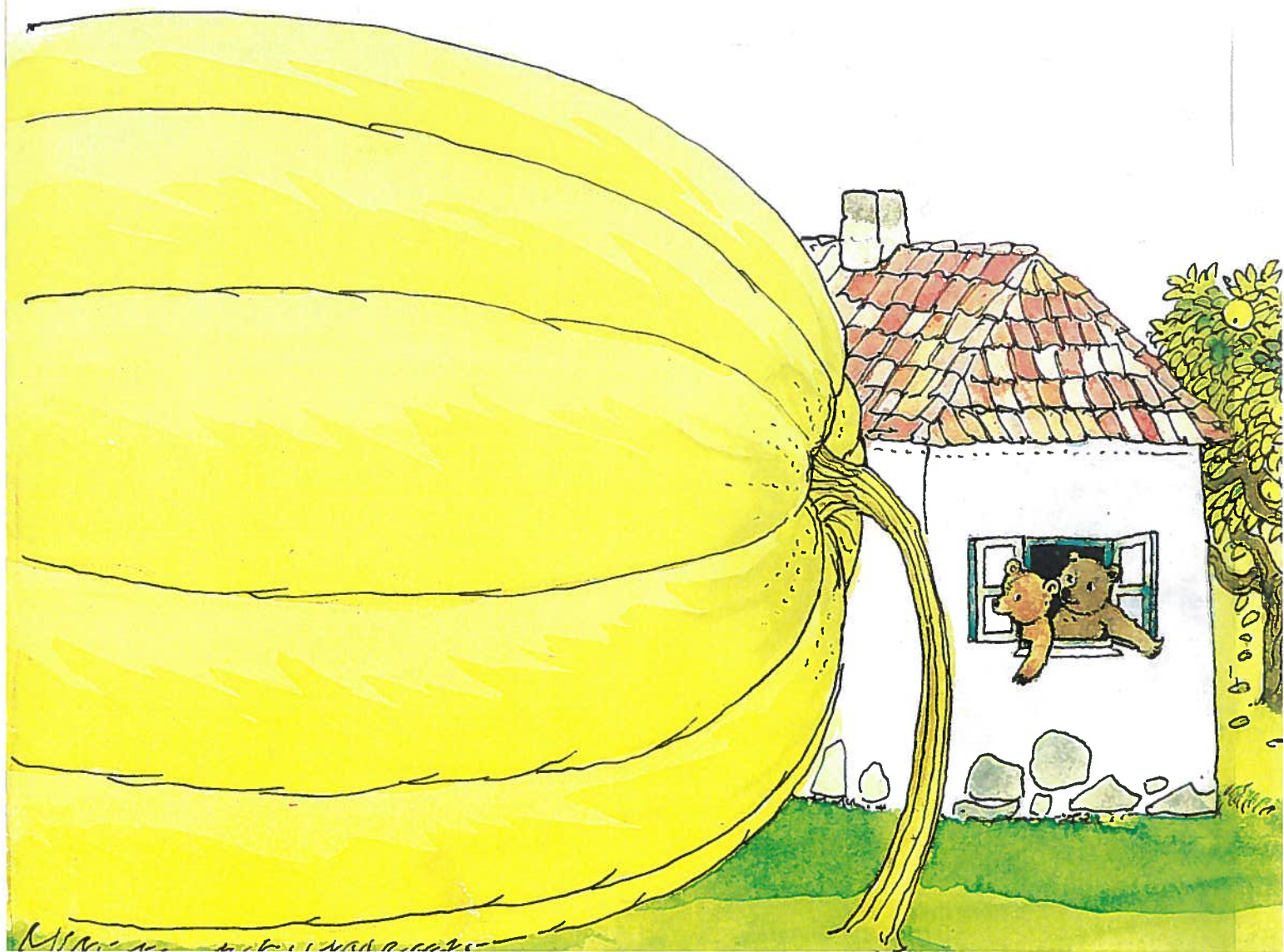

Vanha kettu, joka sattui kulkemaan siitä ohi, sanoi että hedelmän nimi oli KURPITSA. Noin isoa kurpitsaa ei kettu tosin ollut vielä nähnyt.

Kurpitsa kasvoi kasvamistaan, kunnes se lopulta kasvoi yli talon, jossa karhut asuivat.

"Missä me asutaan nyt?" Pikkukarhu sanoi.

"Muutetaan kurpitsaan", Isokarhu sanoi. "Sehän saattaa olla ontto."

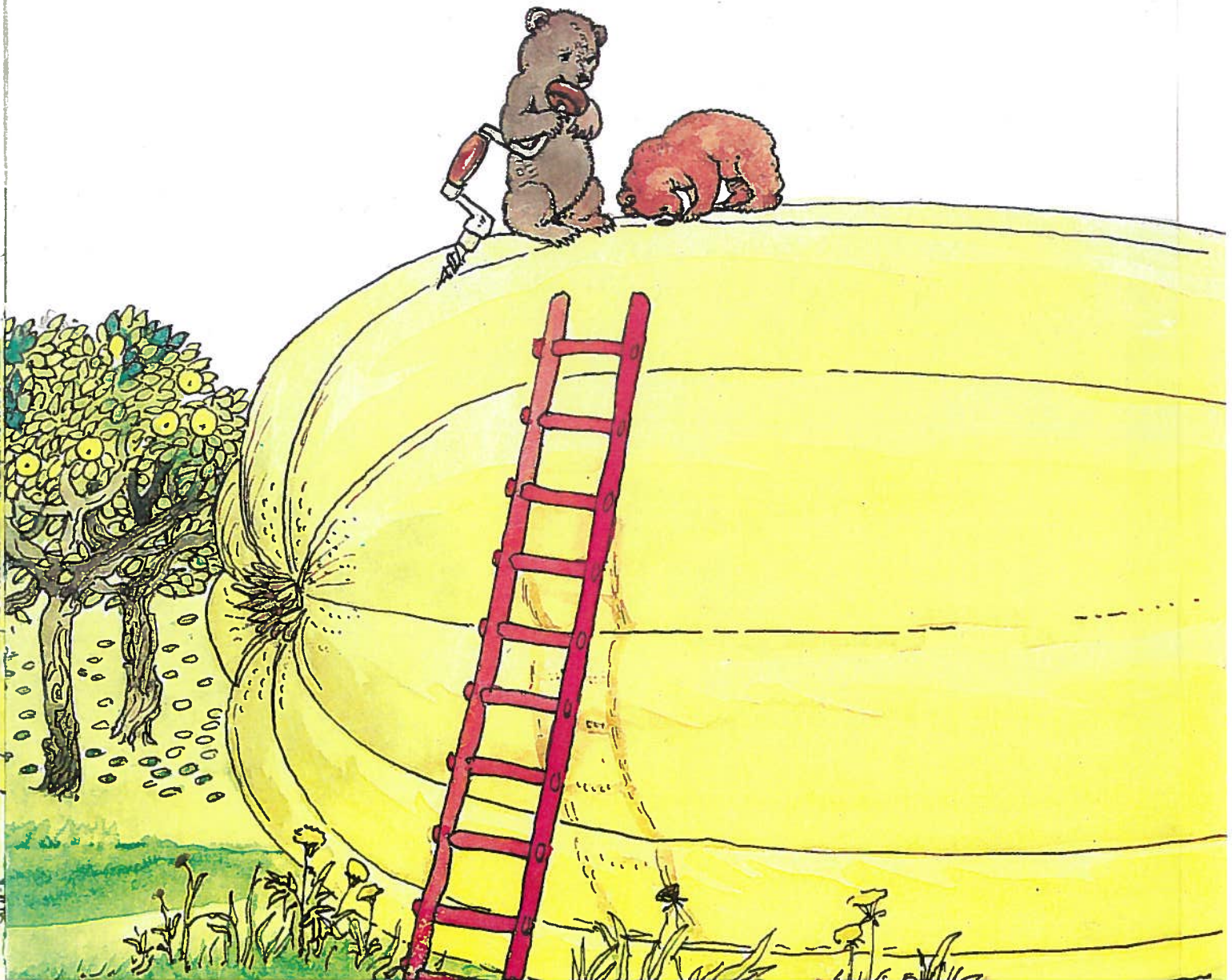

Karhut kapusivat kurpitsan päälle, porasivat siihen reiän ja kurkistivat reiästä sisään.

”Se on tosiaan ontto”, Pikkukarhu sanoi. ”Mutta siellä näyttää pimeältä ja kostealta.”

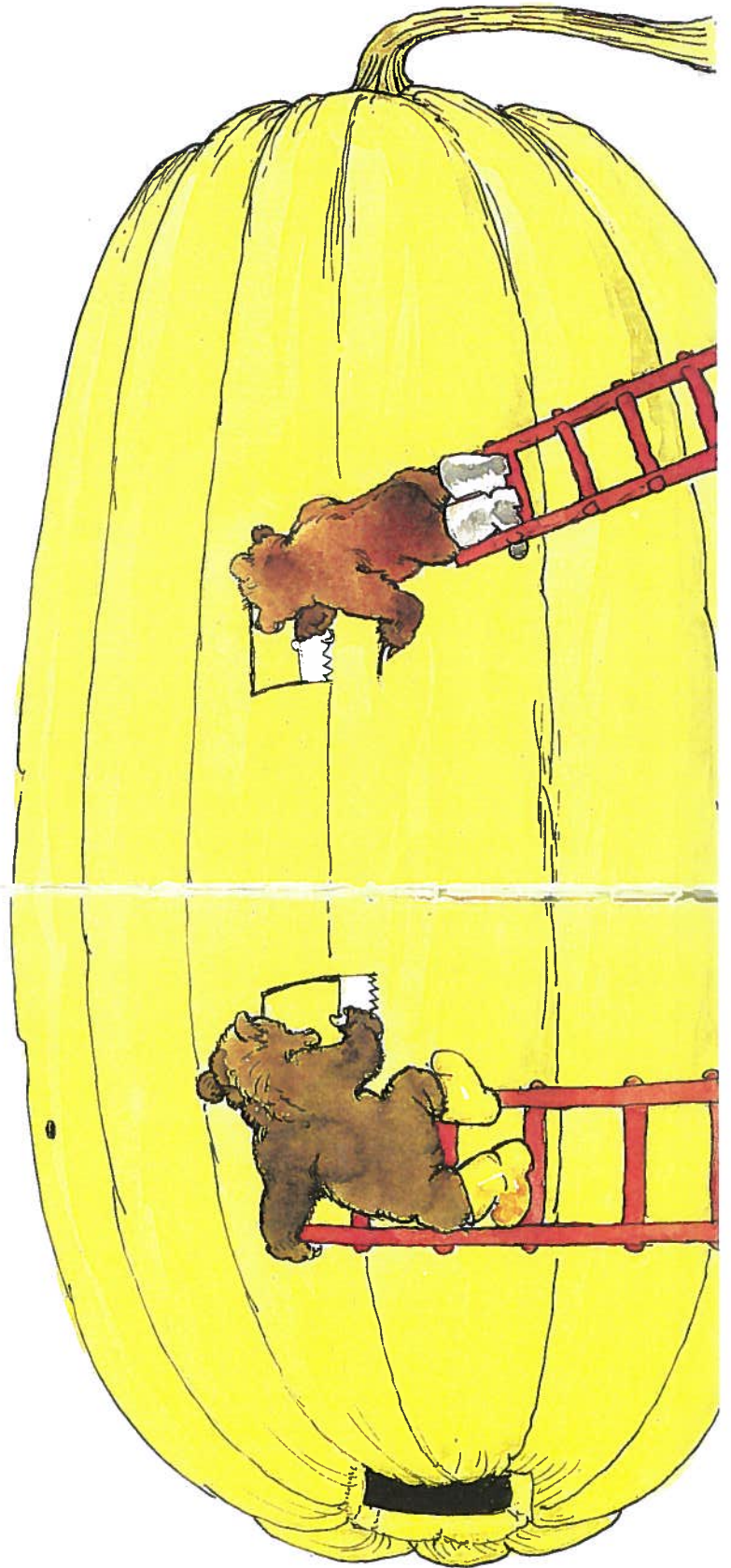
”Pannaan saappaat jalkaan”, Isokarhu sanoi.

”Ja sahataan seiniin ikkunoita.”

Karhut panivat saappaat jalkaan. Isonkarhun saappaat olivat kultaa ja Pikkukarhun saappaat olivat hopeaa.

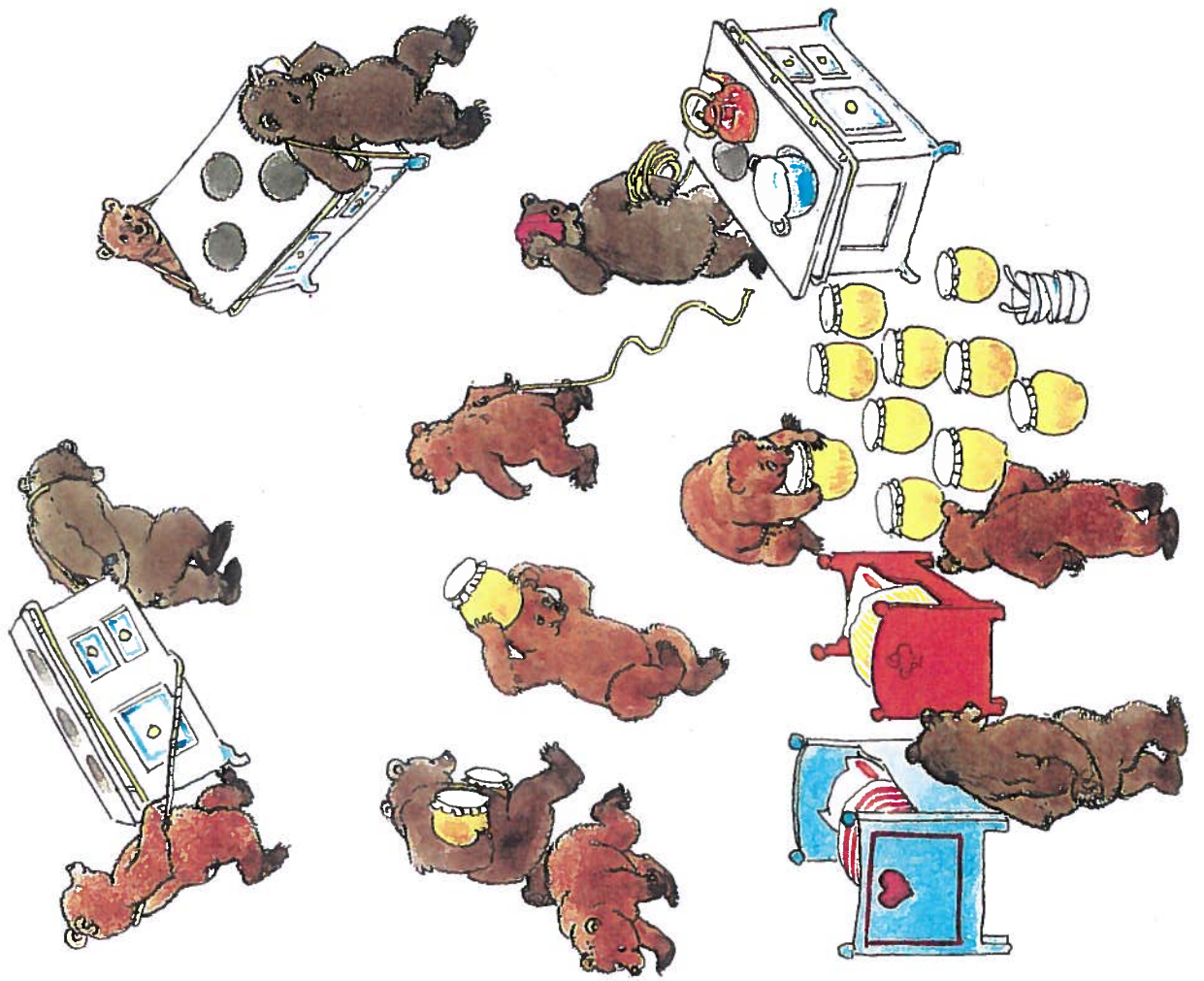
Ne sahasivat kurpitsaan kolme ikkunaa. Yhden ikkunan ne sahasivat vasemmalle, yhden oikealle ja yhden täsmälleen kurpitsan toiseen päähän.

Ne ammensivat kurpitsasta maahan kaiken veden ja kantoivat sisään hellansa, sänkynsä ja kaikki hunajaruukkunsa.

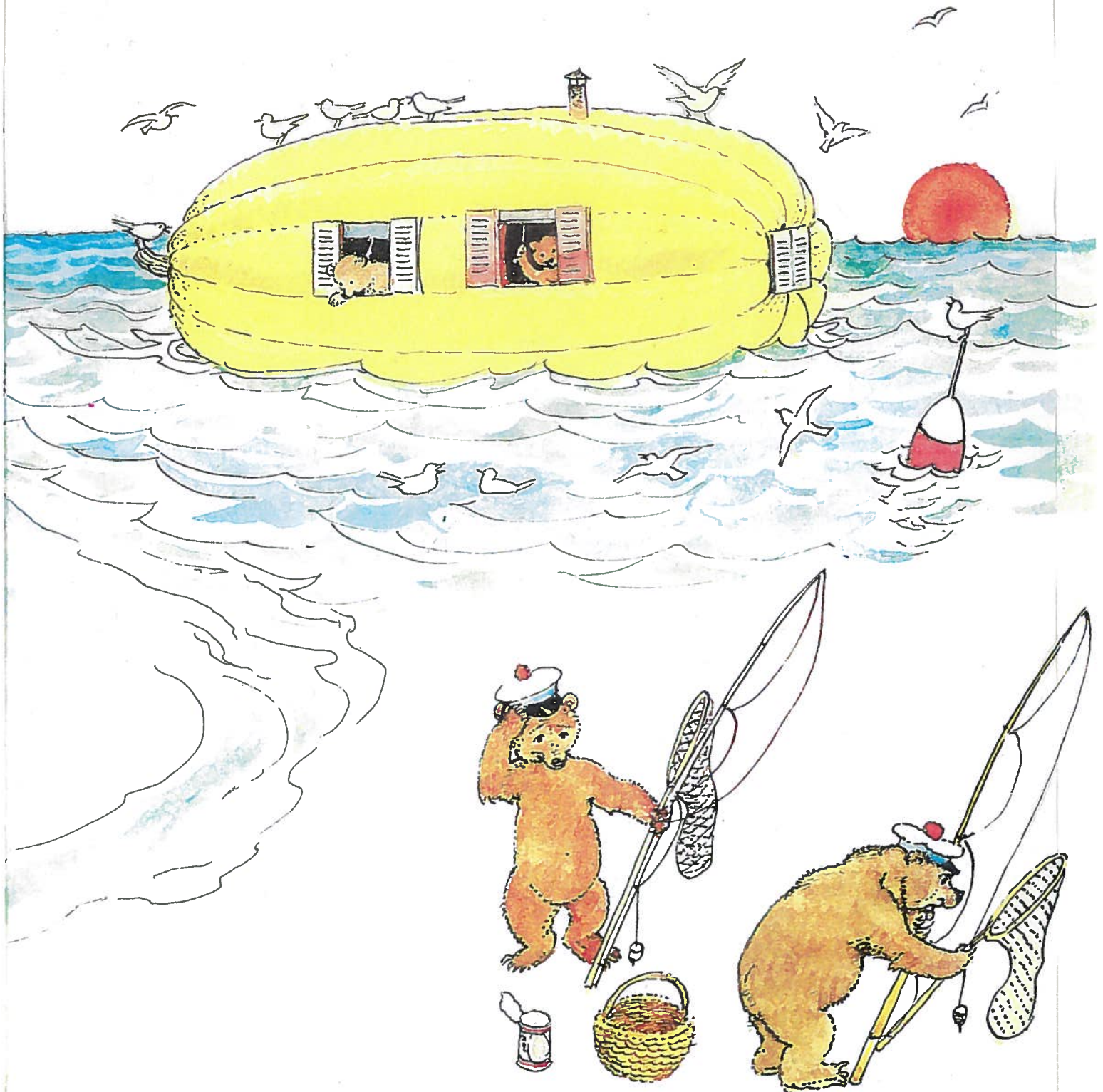
"Täällä näyttää oikein viihtyisältä", Pikkukarhu sanoi. "Kehnomminkin voisi olla", sanoi Isokarhu.

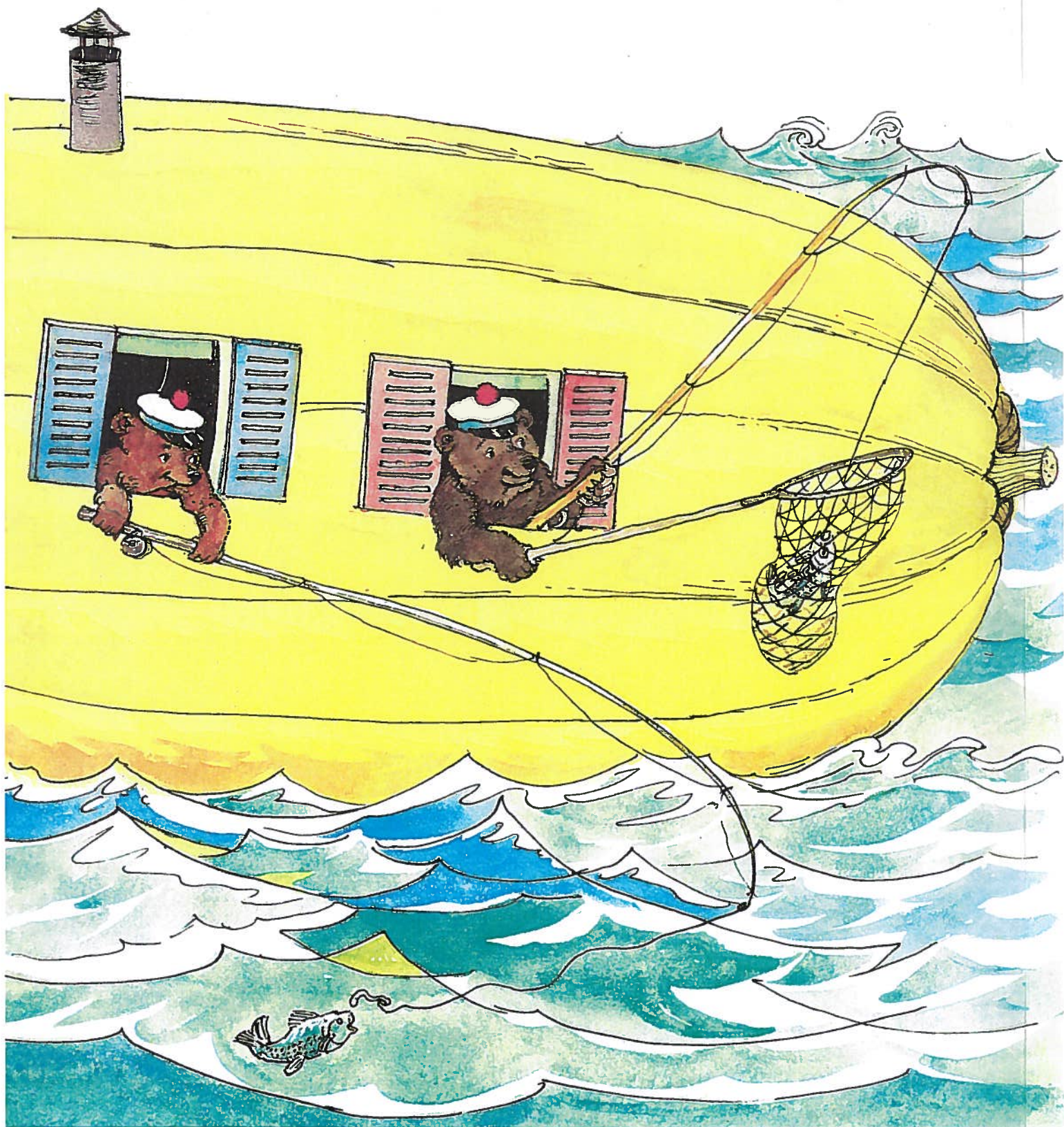

Kurpitsa kasvoi yhä. Eräänä yönä se irtosi varresta ja luisui tuulen mukana mereen. Kun karhut aamulla vetivät kaihtimet ylös ja kurkistivat ikkunasta, ne näkivät talonsa kelluvan vedessä.

"Nyt meistä tulee MERIKARHUJA", Pikkukarhu sanoi.
"Niin tulee", Isokarhu sanoi. "On parasta hakea
onget esiin."

Ne hakivat onget esiin. Isonkarhun onki oli kultaa
ja Pikkukarhun onki oli hopeaa. Ne panivat madon
koukkuun ja heittivät siiman veteen.

Onkimansa kalat ne paistoivat aamiaiseksi.
Tuntui kummalliselta keinua vedessä päivät päästään,
mutta pian ne tottuivat siihen, aivan kuin
olisivat olleet merikarhuja koko ikänsä.

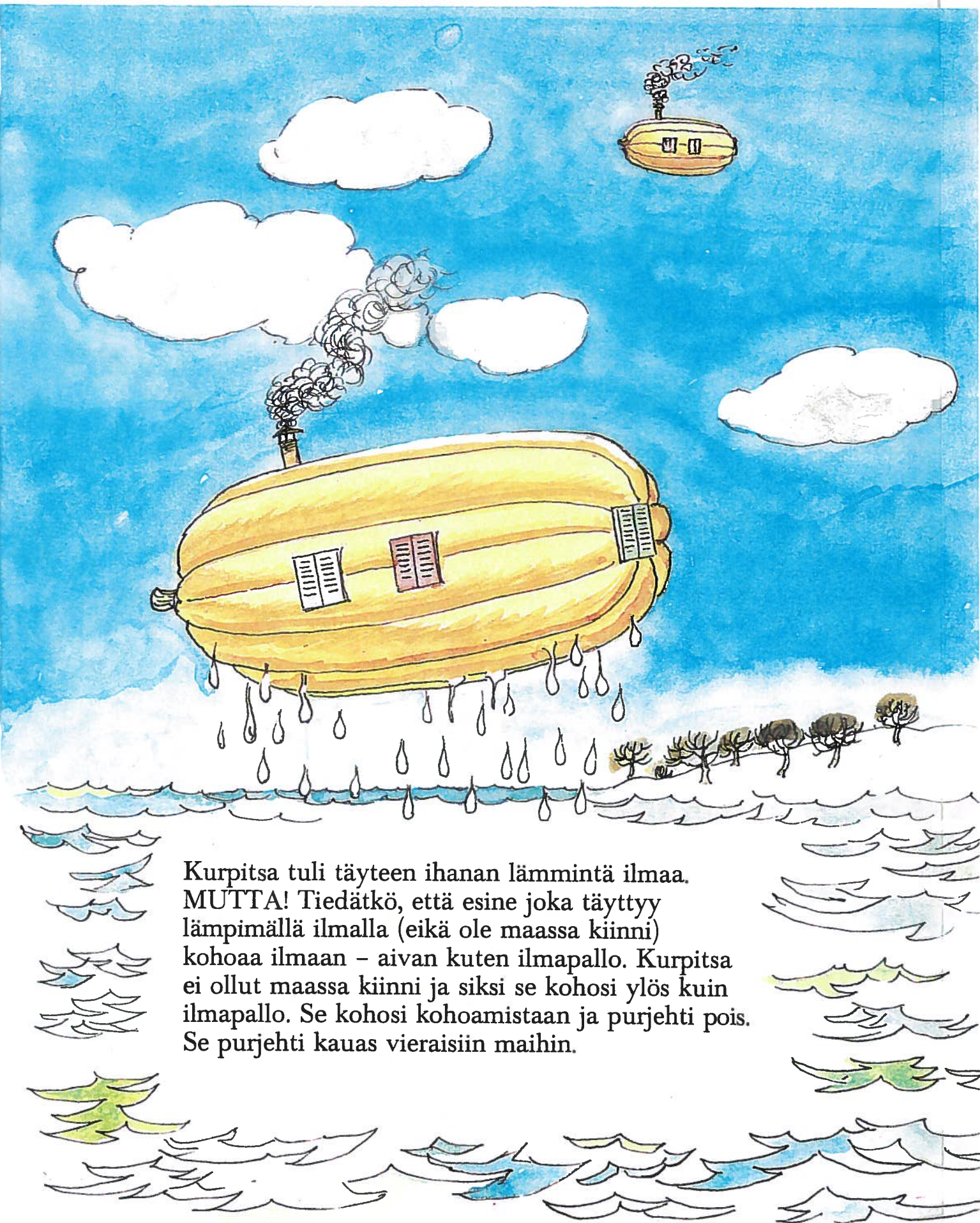
Kurpitsa ajelehti meressä koko kesän kuin suuri huvipursi. Joskus se ajautui aivan liki rantaa. Silloin karhut poimivat rantapuista omenoita. Syksyn tullen sää alkoi kylmetä.

”Katso, siellä sataa lunta!” Pikkukarhu sanoi. ”Katolta riippuu jääpuikkoja. Jos tätä menoa jatkuu, meistä tulee JÄÄKARHUJA. Hui, että on kylmää!”

”Sytytetään tuli”, Isokarhu sanoi. ”Puitahan meillä on vaikka millä mitalla.”

Karhut sulkiivat ikkunat ja alkoivat lämmittää taloaan. Ne hakkasivat halkoja. Isonkarhun kirves oli kultaa ja Pikkukarhun kirves oli hopeaa.

Kurpitsa tuli täyteen ihanan lämmintä ilmaa.
MUTTA! Tiedätkö, että esine joka täyttyy
lämpimällä ilmalla (eikä ole maassa kiinni)
kohoaa ilmaan - aivan kuten ilmapallo. Kurpitsa
ei ollut maassa kiinni ja siksi se kohosi ylös kuin
ilmapallo. Se kohosi kohoamistaan ja purjehti pois.
Se purjehti kauas vieraisiin maihin.

"Nyt me olemme ILMAKARHUJA", Isokarhu
sanoi. "ILMAKARHUJA", sanoi Pikkukarhu.
"Eihän sellaisia karhuja ole olemassakaan."
"Ehkäpä me olemme vain satu", Isokarhu
sanoi. "Ei", sanoi Pikkukarhu. "Minähän
AJATTELEN. Ellen olisi olemassa, en
pystyisi ajattelemaan.
Ajattelen - siis olen olemassa."

